

KALANI

PRAŠTĚNEJ ŠÍLENEJ BLÁHOVEJ NEMYSLÍCÍ CVOKU...“ ŘVAL „Rolan a zběsile máchal mečem proti jednomu z dobyvatelů.

„Co si to dovoluješ?“ zahřímal podsaditý muž. Na chvíli se zastavil a zamračil se na Rolana.

„O tobě nemluví!“ zařval Rolan a tvrdě nakopl muže do břicha – to se naučil na ulici, ne během zelenopláštnického výcviku. Muž hekl, zapotácel se a zřítíl se přes zábradlí do moře.

Rolan přes všechny starosti sotva pocítil radost z úspěchu. Co si ta Mej-lin *myslí*? Pobíhat po velrybím hřbetě! Uprostřed oceánu! Skočit přímo mezi útočící žraloky! I kdyby byla tou nejlepší a nejschopnější bojovnicí v celém Čungu (měl podezření, že to tak je), stejně by to byl ten nejhlupejší nápad na světě.

Ještě stačil zahlédnout, jak se Mej-lin ohání oštěpem proti žralokovi dvakrát většímu než ona sama, ale to už na palubu skočil další dobyvatel a vykopl nohou proti jeho obličejí.

Rolan se hbitě přikrčil a bodl útočníka nožem do paže. V tomtéž okamžiku se z výšky snesla Essix a sevřela do pařátů něco na mužově rameni. Když znovu vylétla do výšky, Rolan spatřil, že je to kroucí se tarantule. Nepochybně dobytelo spirituální zvíře. Rolan se otrásl. Kdyby se ho ty chlupaté nohy dotkly...

„Díky!“ houkl na Essix. Sokolice zařala drápy do tarantule a pustila ji do hluboké vody.

Dobyvatel zařval zlostí a vrhl se na Rolana. Obličej měl stažený vztekem a z paže mu kapala krev.

Rolan se pokusil znovu uskočit, jenže masité ruce mu vyrazily nůž s prstů, sevřely se mu kolem krku a začaly ho škrtit.

Jak lupal po dechu, vybavil si matčinu tvář. Jenže to vlastně nebyl Aidanin obličej – ne ty žluté, nelidské oči a zuřivý výraz. Pamatoval si její prsty na svém krku. Ještě týdný poté si prohlížel modřiny v zrcadle.

To byla Žluč, ječel hlas v jeho hlavě. Ovládalo ji něco zlého.

Zahlédl záblesk zelené, jak se k němu přitočil Tárík. Během okamžiku stisk povolil a vzápětí už se dobyvatel zbařený tarantule řítíl k rostoucímu davu žraloků.

„Jsi v pořádku?“ zavolal Tárík.

Rolan kývl, protože si nebyl jistý, jestli může mluvit. Myslel si, že ani nebude mít čas popadnout dech, než na něj zaútočí někdo další.

Pak ale zaslechl výkřiky v neznámém jazyce. A cákání. A bušení šípů o trup lodi doprovázené jekotem dobyvatelů, kteří stáli hrotům v cestě.

Tárík i Rolan se probjovali k zábradlí.